

РЕШЕНИЕ

№ 6987

гр. София, 31.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1165** по описа за **2024** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Д. К. срещу Решение № 171 от 11.01.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав, постановено по нахд № 14427/2023г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. В тази насока се излагат следните съображения:

На първо място, Софийски районен съд не е установил на кое място е извършено нарушението, като изложеното в решението, че това е станало „в участъка около първи километър на автомагистралата“, не покривало изискванията за определяне на точното място на извършване на нарушението. Километър 1-ви на АМ „Тракия“ съдържал 1000 метра. В тези 1000 метра имало участъци с различна допустима максимална скорост на движение - съществувал участък където максимално допустимата скорост за движение била 140 км/ч. без да е налице ограничение. Съществувал участък с ограничение на скоростта от 120 км/ч. въведено с пътен знак В26 на км. 1+255; на км. 1+165 бил поставен пътен знак В26 с въвеждащо ограничение на скоростта от 100 км/ч.; на км. 1+100 със знак В26 е въведено ограничение на скоростта от 80 км/ч. Налице били 4 вида скоростни режими на 1-ви километър от АМ „Тракия“. От съществено важно значение било да се посочи точния

метър на извършване на нарушението, за да е ясно дали въобще попада в участъка от км. 1+100 до км. 1+000, както и да се ангажират доказателства от АНО, че нарушението е извършено именно в този участък, където ограничението на скоростта за движение е 80 км/ч. Не били представени и доказателства за валидно въведено с пътен знак В26 ограничение на скоростта, както и схема на разположение на АТСС спрямо пътният знак. Липсата на каквито и да е било доказателства за разположението на автоматизираното техническо средство спрямо пътен знак В-26, не давало възможност за извършване на преценка дали заснетото превишение на скоростта се явявало в обхвата на действие на ограничението на скоростния режим и обуславяло извод за недоказаност на нарушението.

Касаторът С. Д. К., чрез своя процесуален представител адв. С. Ж. П. моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 112-ти състав по нахд № 14427/2023г. и спорът решен по същество, като се отмени електронен фиш серия „К“, № 7887431 или делото да се върне за ново разглеждане от друг състав. По делото на 29.04.2024г. са постъпили писмени бележки, в които се поддържат така изложените съждения за неправилност на решението и незаконосъобразност на електронния фиш.

Ответникът не изпраща процесуален представител и не е депозирал писмен отговор по оспорването на акта.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 171 от 11.01.2024г. по нахд № 14427/2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав е потвърден електронен фиш серия „К“, № 7887431, с който на С. Д. К. на основание чл.189, ал.4 във вр. чл.182, ал.2, т.3 от ЗДвП е било наложено административно наказание- глоба в размер на сумата от 100.00 /сто/ лева за извършено административно нарушение по чл.21, ал.2 във вр. ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмените доказателства, представени с електронния фиш, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че С. Д. К. е извършил от обективна и субективна страна вмененото му административно нарушение по чл.21, ал.2 във вр. ал.1 ЗДвП. В хода на проведеното производство не са били допуснати процесуални нарушения, а наказанието е наложено в законоустановения абсолютен размер.

От фактическа страна е установено, че на 02.08.2023г. в 15.41 часа в [населено място], на Автомагистрала „Тракия“ /до бензиностанция „Петрол“, 1-ви км./ с посока от [населено място] поле към [населено място], С. Д. К. е управлявал лек автомобил „П. Ф. ”, рег. [рег.номер на МПС] със скорост 102 км/ч. при ограничение от 80 км/ч. Превишението от 22 км/ч. над максимално допустимата скорост било установено и заснето с АТСС тип „Gordon M2“, № MD 1193. За това нарушение е била наложена глоба по чл.182, ал.2, т.3 ЗДвП в абсолютно определения размер от 100.00 /сто/ лева с издаване на електронен фиш, съгласно чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав. По смисъла

на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Настоящият съдебен състав по същество приема, че решението е правилно, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“. В ал.5-ал.11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш. В нормата на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронния фиш, като “електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи“. В това административнонаказателно производство е неприложима разпоредбата на чл.57, ал.1 и ал.2 от ЗАНН /в т.ч. дата, име и подпис на длъжностното лице/, относно формата и съдържанието на санкционния акт. Задължителните реквизити, които трябва да се включват в електронния фиш са изчерпателно изброени в чл.189, ал.4 ЗДвП, а образецът на същия е одобрен със заповед № 8121з-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи.

В § 6, т.65 от ДР на ЗДвП е въведена и дефиниция за “автоматизирани технически средства и системи”, според която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Издадена е и Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г., изм. ДВ, бр.6/16.01.2018г.), която е в сила от 23.05.2015г. С чл.2 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за

движение. За тях съгласно чл.3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

По време на извършване на процесното нарушение на 02.08.2023г., действащата разпоредба на чл.189, ал.4, изр.1 от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т.65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.), независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т.63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.

Спазени са изискванията за използването на мобилната система тип „Gordon M2“, № MD 1193, същата е преминала първоначална и периодична проверка, видно от протокол № 019-СГ-ИСИС/14.03.2023г., контролът е осъществен с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията от Български институт по метрология. Съставен е и протокол рег. № 4332р-51721/03.08.2023г. по чл.10 от Наредбата, в който конкретно е посочено мястото за контрол /Автомобила „Тракия“, 1-ви км. до бензиностанция „Петрол“/, посоката на движение на МПС /от [населено място] поле към [населено място]/, ограничението на скоростта в пътния участък /80 км./ч/. В преписката е приложена и снимка, от която е видно разположението на уреда /л.21 от делото/, който е бил поставен на 200м. разстояние от пътния знак.

Противно на твърденията на касатора е установено точното място, както на разполагане на АТСС, така и на локализиране на нарушението и не се опровергава констатацията на ответника, че това е станало в [населено място], на Автомобила „Тракия“, 1-ви км. с посока от [населено място] поле към столицата. Описанието на мястото на извършване на деянието е достатъчно конкретно, като е логически абсурдно да се посочва в електронния фиш точно на кой метър от 1-ви км. от пътя е заснето движението на автомобила. Както правилно е отбелязал СРС, важното е този участък на пътя да попада в обхвата на ограничението на съответния пътен знак, който факт се установява от приложеното в преписката вещественно доказателствено средство по см. на чл.189, ал.15 ЗДвП- снимка. Съгласно постоянната организация на движението към дата 02.08.2023г. на АМ „Тракия“ при км.1+000 с посока от [населено място] поле към [населено място] допустимата максимална скорост на движение е 80 км./ч., въведена със знак В26 /80/, поставен на км.1+100 вдясно на лявото платно и дублиращ се знак в средната разделителна ивица вляво на лявото платно.

В съставения протокол рег. № 4332р-51721/03.08.2023г. са попълнени всички важни обстоятелства имащи значение за изясняване на спора от неговата фактическа страна, а именно: номер на използваното АТСС, мястото на което е било разположено същото, ограничението на скоростта в участъка за движение, посоката на движение на МПС, времетраене на работния режим, брой установени нарушения, номер на първо и последно изображение/видеозапис, сред които и процесното. Ясно е, че режимът на измерване е бил „стационарен“, а не „в движение“, като това обстоятелство е отбелязано в протокола с буквата „С“. Поради тази причина и защото, режимът на измерване не е „в движение“ /“Д“/ не е необходимо в протокола да се отразява начало и край на участъка от пътя, на който е било извършвано заснемането. Само за пълнота на изложението ще се посочи, че за нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават /чл. 11, ал. 2 от Наредбата/. Съдът не констатира други пропуски или непълноти в съставения протокол, наличието на които да оборват материалната му

доказателствена сила.

Разпоредбата на чл.189, ал.4, изр.1 ЗДвП предвижда електронният фиш да се издаде в отсъствие както на контролния орган, така и на нарушителя – специално нормативно разрешение, което произтича от характера на това съкратено, несъстезателно производство за реализиране на административнонаказателна отговорност и цели да дерогира общите правила на ЗАНН. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т.63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, така че не се налага да се допуска или да се изключва присъствието или отсъствието му при издаването на акта. В тази насока на разсъждения следва да се допълни, че са неприложими и разпоредбите на чл.36-чл.58 от ЗАНН.

Настоящата инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали въззивният съд да потвърди оспорения акт и изразяващи се в липсата на съществени процесуални нарушения в развитото се административнонаказателно производство и правилна правна квалификация на установените фактически обстоятелства. В хода на съдебното следствие са събрани писмени доказателствени средства, посредством които се възпроизвеждат в пълнота и конкретика настъпилите на 02.08.2023г. факти във връзка с установяване на нарушението. Пред въззивния съд не са събрани и приети други доказателства, които да оборват констатациите и извода на органа за виновно извършено от С. Д. К. нарушение на правилата за движение по пътищата.

В заключение, решение от 11.01.2024г. на СРС, НО, 112-ти състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касирането му по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 171 от 11.01.2024г., постановено по нахд № 14427/2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

